

પ્રકરણ ૭

સંશોધનની ફલશ્રુતિ

સંશોધનકાર્ય હાથ ધરતાં પહેલાં જે મંજિલ પર પહોંચવાનું સંશોધકે વિચાર્યું હતું તેના ઉપર પર તેઓ આવી પહોંચ્યા છે. આથી સમગ્ર સંશોધનકાર્ય ઉપર દેખિત પાત કરી એક ટૂંકી સમીક્ષા કરી અહીં એની ફલશ્રુતિ સંક્ષેપમાં રજૂ કરવાની પ્રયાસ કરવામાં આવ્યો છે.

પ્રાદેશિક ભાષાનું મહત્ત્વ ને સંશોધનની આવશ્યકતા :

પ્રાદેશિક ભાષા તરીકે સ્વરાજ્ય પ્રાપ્તિ પછી ગુજરાતી ભાષાને પ્રાપ્ત થયેલા નવા દરજ્જા અને તેણે ઉપાડવાની અનેકવિધ કામગીરીને અનુલક્ષીને ભાષાના વિકાસાત્મક શિક્ષણનો કાર્યક્રમ ધડવાની આવશ્યકતા સંશોધકના મનમાં વસી ગઈ.

માતૃભાષા યા પ્રાદેશિક ભાષા તરીકે વિધિસરના શિક્ષણના પ્રારંભથી, એટલે પ્રાથમિક શાળાની પહેલી શ્રેણીથી માધ્યમિક શાળાંત પરીક્ષા સુધી એને પ્રથમ મહત્ત્વના વિષય તરીકે ગણી વિષયો કરતાં એકંદરે વધારે સમય આપ્યો હોવા છતાં એને શિક્ષણની બોધભાષા તરીકે સ્વીકારી હોવા છતાં વિદ્યાર્થીઓની ભાષાશૈક્ષિક/શક્તિ છેલ્લાં પચીસ - ત્રીસ વર્ષમાં પણ વિકસી નથી એ હકીકત ઉપરોક્ત આવશ્યકતાનું સર્માન કરે છે.

હાલના વિજ્ઞાન અને યંત્રોત્તોગના યુગમાં સામાન્ય માનવ વ્યવહારના સાધન તરીકે ગુજરાતી ભાષાનો વધુ હેતુસાધક

વિકાસ સાધવાનો બાકી છે. યુનિવર્સિટી શિક્ષણને સ્તરે પણ તેને વિવિધ વિદ્યાશાળામાં શિક્ષણની બોધણાના તરીકે તેનું સાધા ભંડોળ સમૃદ્ધ કરવાની અને તેની અસિદ્ધિ - શક્તિ/ક્ષમતા વિકસાવવાની જરૂરત પણ સહેજે સંશોધકના ધ્યાન પર આવી. આ હેતુ પાર પાડવા માટે ય સાધાના વિકાસાત્મક શિક્ષણનો એક સુયોજિત ને સુરક્ષી જ કાર્યક્રમ ધડવાની આવશ્યકતા સંશોધકને સમજાઈ હતી.

પ્રથમ સાધાના શિક્ષણનો કાર્યક્રમ હેતુલક્ષિતાથી વિચારીને અને સંશોધનમૂલક જો બનાવવામાં આવે તો જ તે હેતુલક્ષી અને અને વિદ્યાર્થીઓને મૌખિક તેમ જ લેખિત અસિદ્ધિ/શક્તિની અમોઘ શક્તિ બક્ષે એ નિર્ણય લેવો. વ્યક્તિની સાધાશક્તિના પાયામાં આત્મસત્તા કરેલ વ્યાપક શબ્દભંડોળ અને અનેક વિધવાકચળાઓ રચવાની શક્તિ રહેલી છે. આ જ શક્તિ કૌશલ્ય જો વિદ્યાર્થી ઉચ્ચતમ કરી લે તો તેને જીવનભર એક અસાધારક સેવકનું કામ આપી શકે.

આવા સાધાજ્ઞાનનો પાયો પ્રાથમિક શાળાના શરૂઆતના ધોરણોમાં જ નખાવો જોઈએ એમ સમજીને સંશોધકે પ્રાથમિક શિક્ષણના પ્રથમ તબક્કા દરમિયાન વિદ્યાર્થીને પ્રાપ્ત કરવાના વાપર સજ્જ શબ્દભંડોળ ગંભીર સંશોધનકાર્ય હાથ ધરવાનો વિચાર કર્યો. આ મહાનિર્ણયના પહેલા પ્રકરણમાં વિચારેલા સંશોધનકાર્યને શબ્દબદ્ધ કરવામાં આવ્યું છે અને તેની ભૂમિકા રજૂ થઈ છે.

સંશોધનના હેતુઓ :

ત્યારબાદ સંશોધકે પોતાના સંશોધનના હેતુઓનું આલેખન કર્યું. આ હેતુઓ નીચે ફરીથી આપ્યા છે:

૧. પ્રસ્તુત સંશોધન દ્વારા પ્રાથમિક શાળાની પહેલી પાંચ શ્રેણીઓમાં અભ્યાસ કરતા જુદા જુદા વયના વિદ્યાર્થીઓની અસિવ્યક્તિનું શબ્દસંહી (active vocabulary) જાણી લેવું.

૨. આ વિદ્યાર્થીઓના શબ્દસંહીનો વ્યાપ કેટલો છે તે જાણવું.

૩. શહેર અને ગ્રામ વિસ્તારના બાળકોના શબ્દસંહીની તુલના કરવી.

૪. ગરબી, ફારસી^{સી} ને અંગ્રેજ જેવા વિદેશી ભાષાઓની ગૂજરાતી ભાષા પર કેટલી અસર થઈ તે ~~જાણી~~ પ્રાપ્ત શબ્દસંહી પરથી તારવવું.

૫. નામ, સર્વનામ, વિશેષણ, ક્રિયાપદ, અવ્યય તથા કૃદંતમણી કયાં પદોનો કેટલો ઉપયોગ વિદ્યાર્થીઓ કરે છે તે જાણી લેવું.

૬. ગૂજરાતમાં પાઠ્યપુસ્તકોનું રાષ્ટ્રીકરણ થયા પછી જે ગૂજરાતી વાચનમળા અથવા રાજ્યની પ્રાથમિક શાળાઓમાં વપરાય છે તેના પહેલી પાંચ શ્રેણીના પુસ્તકોમાં વપરાયેલી નવા શબ્દોની યાદી આ સંશોધન દ્વારા પ્રાપ્ત થયેલી યાદી સાથે સરખાવવી.

ભાષાનો ઉદ્ભવ ને ઉપયોગિતા

બીજા પ્રકરણમાં ભાષાનો ઉદ્ભવ અને માનવ વિકાસમાં તેણે કરેલા મહત્વપૂર્ણ પ્રદાનની ચર્ચા કરવામાં આવી છે. આદિ માનવને માનવી બનાવવામાં અગ્નિ, ચક્ર, ખેતી, ઇત્યાદિની

શોધની જેમ વાચાની ઉત્પત્તિ અને વિકાસે પણ ધણો મહત્ત્વનો ફાળો આપ્યો છે. માનવેતર પ્રાણીઓથી માનવીને જુદો પાડનાર તેની અર્થપૂર્ણ વાચા ભાષા છે.

માનવીએ ભાષાનો ઉપયોગ કરીને અન્ય મનુષ્યો સાથેનો પોતાનો સામાજિક વ્યવહાર વિકાસાવ્યો. પોતાની જરૂરતોની, ઇચ્છાઓની, વિચારોની ચા લાગણીની લેવડ દેવડ માટે માનવી ભાષાનો ઉપયોગ કરવા લાગ્યો. તે તેને સમૃદ્ધ બનાવતો ગયો અને તેની અભિવ્યક્તિ અને સામાજિક વ્યવહારના સળા સ્થાપન તરીકે તેની શક્તિ ને ક્ષમતા વધારતો ગયો.

આ ઉપરાંત માનવીની વિચારશક્તિ ખીલવવામાં પણ ભાષાએ અગત્યનો ભાગ ભજવ્યો છે. માનવીએ હસ્તગત કરેલી ભાષા દ્વારા જ તે નવું જ્ઞાન સંપાદન કરતો હોય છે, વિચાર કરતો હોય છે, પોતાની લાગણી ચા સંવેદના વ્યક્ત કરતો હોય છે. સામાજિક વ્યવહારમાં ભાષાનો જેટલો ફેખીતો ઉપયોગ થાય છે તેટલો ઉપયોગ કદાચ માનવીના વિચાર ધોરણમાં ખુલ્લેખુલ્લો ફેખાતો નહીં હોય. છતાં માનવીના સંધા મનોવ્યાપારની પાછા ભાષાનું બળ રહેલું છે.

બીજા પ્રકરણના બીજા ખંડમાં આધુનિક યુગમાં ભાષાઓના મહત્ત્વની ચર્ચા કરી ભારત જેવા બહુ ભાષાભાષી દેશમાં એકથી વધારે ભાષાની જરૂરત, દરેકના હેતુઓ, તેની શિક્ષણ વ્યવસ્થા ઉચ્ચાદિની ચર્ચા વિગતે કરી છે. સાથે સાથે આ જરૂરતોમાંથી ઉપસ્થિત થતી કેટલીક સમસ્યાઓનો પણ નિર્દેશ કર્યો છે.

એજ પ્રકરણના ત્રીજા ખંડમાં ગુજરાતી ભાષાના

૫

ઉત્પત્તિ તથા વિકાસ અંગે, એના પર પડેલી બીજી ભાષાઓની અસર વિશે તથા ગુજરાતી ભાષાભાષી સમાજની જરૂરતો વિશે ચર્ચા કરવામાં આવી છે.

દેશવિદેશના સંશોધનો પર દેખિતપાત :

સંશોધનની આવશ્યકતા જ્ઞાનમાં લઈને એનો વિષય નક્કી કર્યા પછી ભાષાસંશોધનના ક્ષેત્રમાં દેશવિદેશમાં જે સંશોધનો થયાં હતાં તેનો અભ્યાસ હાથ ધરવામાં આવ્યો. આ અભ્યાસનો હેતુ પોતાના પુરોગામીઓએ અપભ્રંશ કરેલી સંશોધનના હેતુઓ અને પદ્ધતિઓ અંગે જાણકારી પ્રાપ્ત કરવાનો હતો. આ અભ્યાસથી વિદ્યાર્થીના વાપર સબહસંકોળ અંગે સંસ્કૃત સંશોધન કરવાના પોતાના નિર્ણયને સારું સમર્થન મળ્યું કેમ કે, દેશવિદેશના ભાષા અંગેના શૈક્ષણિક સંશોધનોમાં માટેસાગે એમને સબહસંકોળ અંગેના * જ સંશોધનો જોવા મળ્યાં. આ સંશોધનો અંગેની માહિતી વીજા પ્રકરણમાં આપી છે.

સબહસંકોળ અંગે અંગ્રેજી ભાષામાં જે સંશોધનકાર્ય થયું છે તે બહુ રસિક માહિતી પૂરી પાડે છે. ગેઝાર્ક ઉગ્ધીશના ૮૫૦ શબ્દોની યાદી, પરદેશી વિદ્યાર્થીઓ માટે પાંચર અને હોન્ગકોની ૧૦૦૦ શબ્દોની યાદી અને વિરવના ચાર ખ્યાતનામ ભાષાવિદોએ ૧૨ થી ૧૮ વર્ષના અન્ય ભાષાભાષી વિદ્યાર્થીઓ માટે તૈયાર કરેલી ૨૦૦૦ શબ્દોની યાદી આપણી ભાષામાં સબહસંકોળ અંગેના સંશોધનો માટે દિશાનિર્દેશ કરી જાય છે. અન્ય સંશોધનોની યોગ્યતા પણ જુદી જુદી ઉમરના વિદ્યાર્થીઓના અભ્યાસ તથા વાપર શબ્દો એવાવા માટે આપણને સારું માર્ગદર્શન પૂરું પાડે છે.

ભારતમાં પણ મરાઠી, હિંદી, ઉત્પાદિ ભાષાઓમાં

૬

યથેલ સંશોધનો પણ સંશોધક માટે બહુ બોધપ્રદ નીવડ્યાં છે.
 દા. ત. મરાઠીમાં ભટ્ટનું ૫ થી ૯ વર્ષની વયજૂથનાં
 બાળકોનાં ઓળખ અને વાપર શબ્દો અંગેનું અને હિન્દીમાં રૂકમણીનું
 શ્રેણી ૨ - ૩ નાં ૭ થી ૮ વયજૂથનાં બાળકોનાં શબ્દભંડોળ
 અંગેનું સંશોધન લો. ભટે પોતાનાં સંશોધનને અંતે એજું તારણ કાઢ્યું
 છે કે ૬ વર્ષ અને ૧૦ વર્ષની વયનાં બાળકોનાં વાપર શબ્દભંડોળ
 અનુક્રમે ૫૦૦ અને ૪૧૦૦ શબ્દોનું છે અને પરિચયનાં દેશોનાં બાળકો
 કરતાં આ ભંડોળ ઓછું છે. રૂકમણીએ રાજસ્થાનમાં બીજી અને
 ત્રીજી શ્રેણીમાં અભ્યાસ કરતાં હિંદી ભાષા બાળકોનાં રાષ્ટ્રીકૃત
 પાઠ્યપુસ્તકોમાંથી અનુક્રમે ૧૨૩૨ અને ૧૬૪૭ વાપર શબ્દો મેળવ્યાં
 છે.

આ સંશોધકને સૌથી વધુ ઉપયોગી લાગ્યાં વકીલ,
 રાબળ અને લાકડાવાળાનાં ૧૧ + શ્રેણી ૫, ૧૨ + શ્રેણી ૬
 અને ૧૩ + શ્રેણી ૭ નાં વિદ્યાર્થીઓનાં શબ્દભંડોળ અંગેનાં
 સંશોધનો. સંશોધનમાંથી પ્રાપ્ત કરેલાં ૭૯૩૨ ઓળખ શબ્દો અને
 ૪૦૨૫ વાપર શબ્દોની યાદી પરથી વકીલે પહેલાં ૭૪૧૨ શબ્દોની
 યાદી તૈયાર કરી તેને હિંદી અને અંગ્રેજી શબ્દોની યાદી સાથે
 સરખાવી. રાબળે પણ પોતે પસંદ કરેલાં વયજૂથનાં વિદ્યાર્થીઓનાં
 ઓળખ અને વાપર શબ્દોની અલગ યાદી તૈયાર કરી તેનું વિવિધ
 દ્રષ્ટિએ વર્ગીકરણ કર્યું. લાકડાવાળાએ શોધેલાં ૧૩ + વયનાં
 વિદ્યાર્થીઓનાં ૧૨, ૧૬૭ ઓળખ શબ્દો અને ૮, ૫૭૦ વાપર શબ્દો
 પૈકી ૫, ૮૪૦ શબ્દો બેઠેલાં યાદીમાં હતાં એમ તારવ્યું. ત્રણે
 સંશોધકોએ જે તે શ્રેણીનાં મંજૂરી યથેલ પાઠ્યપુસ્તકોને આધારે તેમ જ
 વિદ્યાર્થીઓને આપેલાં લેખનકામને આધારે પોતાનું સંશોધન કર્યું હતું.

સંશોધનના પદ્ધતિઓ ને સાધનો :

અગાઉ થયેલા સંશોધનનો પરિચય મેળવ્યા પછી સંશોધનની પ્રવર્તમાન વૈજ્ઞાનિક પદ્ધતિઓ અને સાધનોનો સંશોધકે અભ્યાસ હાથ ધર્યો. શૈક્ષણિક સંશોધનના પ્રકાર અને પદ્ધતિઓનો ખ્યાલ મેળવી એમણે પોતાના સંશોધનની રૂપરેખા તૈયાર કરી. આ માહિતી ચોથા પ્રકરણમાં આપી છે.

સંશોધકે અમુક નયજૂથના વિદ્યાર્થીઓના વાપર શબ્દ ભંડોળ શોધવાનું નક્કી કર્યું હોવાથી તેમને તરત સમજાવ્યું કે આ સંશોધન સર્વેક્ષણ પ્રકારનું જ હોઈ શકે. વાપર શબ્દો પ્રાપ્ત કરવા માટે સંશોધકે વિદ્યાર્થીની મુલાકાત (interview) અને પ્રશ્નાવલિ ચાકસોટી (test) ના સાધનો પસંદ કર્યાં.

સંશોધનનું ક્ષેત્ર મર્યાદિત રાખવા માટે સંશોધકે સૂરત શહેર અને આસપાસનાં ગામોની પ્રાથમિક શાળાઓ પસંદ કરવાનું તથા એ શાળાઓની ૧ થી ૫ શ્રેણીના કુલ ૧,૧૦૦ વિદ્યાર્થીઓના લખાણનો નમૂનો મેળવવાનું નક્કી કર્યું. ત્યારપછી દરેક શ્રેણી માટે તેમણે પ્રારંભિક કસોટીઓ તૈયાર કરી એક શાળામાં તેની અજમાયશ કરી અને તેને આધારે કસોટીઓને અાજરી સ્વરૂપ આપ્યું. આ રીતે સંશોધન - કાર્યનો પ્રારંભ કરવા માટે જે પૂર્વ-તૈયારી કરવામાં આવી તેની વિગત ચોથા પ્રકરણના ઉત્તર ભાગમાં આપી છે.

સંશોધન દ્વારા પ્રાપ્ત થયેલ પરિણિષ્ટો, કોઠાઓ અને શબ્દચાહીઓ:

શ્રેણી ૧-૨ નાં નાનાં બાળકો પાસેથી દરેક પ્રશ્નના જવાબ મૌખિક અને વ્યક્તિગત એકઠા કરી સંશોધકે ટેઈપ કર્યા અને

તેના પરથી કાગળ પર ઉતાર્યાં. દરેક શાળાઓમાં શ્રેણી ૩-૪-૫ના વિદ્યાર્થીઓને દરેક પ્રશ્ન સમજાવી તેના જવાબ લખાને આપવાનું કહેવામાં આવ્યું. આ રીતે ૧,૧૦૦ વિદ્યાર્થીઓના જે લેખનો આવ્યાં તેના સર્ગ શબ્દોની ગણતરી કરતાં તે ૧,૧૧,૮૬૬ શબ્દો થયા.

પાંચમા પ્રકરણમાં આ હકીકત/માહિતી (Data) નું પૃથકકરણ, સંકલન અને તારણ કાઢવા માટે સંશોધકે શું કર્યું, કેવા સત્રકોનો ઉપયોગ કર્યો, અને તેને પરિણામે ક્યાં ક્યાં પરિશિષ્ટો ને કોઠાઓ ને શબ્દ ચાહીઓ તૈયાર કર્યાં તેની વિગતો આપી છે.

સૌ પ્રથમ નીચેનાં પાંચ પરિશિષ્ટો તૈયાર કરવામાં આવ્યાં :

૧. શ્રેણી ૧ થી ૫ ના વિદ્યાર્થીઓએ બાપરેલા શબ્દોની કકકાવાર ચાહી - કુલ શબ્દો ૧,૬૭૩.
૨. શહેર તથા ગ્રામ વિસ્તારના વિદ્યાર્થીઓએ પહેલી બાર તેમ જ ફરીથી બાપરેલા શબ્દોની આવૃત્તિયુક્ત શ્રેણી તથા કકકાવાર ચાહી.
૩. ભાષાનાં વિવિધ પદો પ્રમાણે તૈયાર કરેલી શબ્દોની ચાહી.
૪. વિદ્યાર્થીઓએ બાપરેલા વિદેશી ભાષાના શબ્દોની ચાહી.
૫. શ્રેણી ૧ થી ૫ ની સરકારી વાચનમાળામાં વપરાયેલા શબ્દોની શ્રેણી અને કકકાવાર ચાહી.

૯

અ. પરિચિષ્ટો પરથી નીચેના કોઠા તૈયાર કરવામાં

અ. વ્ય. :

૨. શ્રેણી ૧ - ૫ ના વિદ્યાર્થીઓએ વાપરેલા શબ્દોની કકડાબાર સંખ્યા.
૩. પહેલી વાર (નવા) અને ફરીથી વપરાયેલા શબ્દોની શ્રેણી તથા કકડાબાર સંખ્યા.
૪. પહેલી વાર (નવા) અને ફરીથી વપરાયેલા શબ્દોની શ્રેણીવાર સંખ્યા.
૫. સંશોધનમાં પ્રાપ્ત થયેલા વધારે ને ઓછા શબ્દોની સંખ્યા.
૬. બિનિત શબ્દકોશ અને સંશોધનમાં પ્રાપ્ત થયેલા ઓછાબત્તા શબ્દો.
૭. કેટલાક વિદ્યાર્થીઓએ કેટલા શબ્દો વાપર્યાં તે દર્શાવતો કકડાબાર કોઠો.
૮. વિદ્યાર્થીઓના દસદસ ટકાના જૂથે વાપરેલા શબ્દોની સંખ્યા.
૯. શહેરમાં, ગામડામાં અને બન્નેમાં વિદ્યાર્થીઓએ વાપરેલા શબ્દોની શ્રેણી તથા કકડાબાર શબ્દસંખ્યા.
૧૦. શહેર અને ગ્રામવિસ્તારના વિદ્યાર્થીઓના વાપર - શબ્દોની શ્રેણીવાર સંખ્યા.
૧૧. વાચનમાળામાં શ્રેણીવાર વપરાયેલા નવા શબ્દોની સંખ્યા.

૧૦

૧૨. સંશોધન અને વાચનમાળામાં પહેલી વાર વપરાયેલ શબ્દોની સંખ્યા.

આ ઉપરાંત નીચેની શબ્દચાહીઓ પણ તૈયાર થઈ:

૧. ઉચી વારંવારિત હથેલી શબ્દોની ચાહી.

૨. શહેર અને ગ્રામ વિસ્તારના વિવિધાંશોએ વાપરેલા શબ્દોની તુલનાત્મક ચાહીઓ.

૩. સંશોધન અને વાચનમાળામાં વપરાયેલ સમાન શબ્દોની ચાહી.

૪. ગુજરાતી ભાષાના પહેલા એક હજાર શબ્દોની ચાહી ચાર ભાગમાં.

આ રીતે પ્રાપ્ત હકીકતોનું સંકલન કરીને નીચેના

છ મુદ્દા પર સંશોધનને આધારે કેટલાક તારણો કાઢ્યાં:

૧. વાપર શબ્દો અંગેની તારણો;

૨. પ્રાપ્ત શબ્દસંકલનની વ્યાપ અને આવૃત્તિ;

૩. શહેર અને ગ્રામ વિસ્તારની ભાષાકોનું શબ્દસંકલન;

૪. અન્ય ભાષાના શબ્દોનો વપરાશ;

૫. વાચનમાળાના શબ્દસંકલન સાથે સરખામણી;

૬. ગુજરાતી ભાષાના પહેલા એક હજાર શબ્દોની ચાહી.

સંશોધનમંથિ પ્રાપ્ત થયેલ કેટલાંક અગત્યનાં તારણો :

પાંચમા પ્રકરણમાં ઉપરોક્ત મુદ્દાઓની વિગતે ચર્ચા કરીને સંશોધકે કેટલાંક અગત્યનાં તારણો કાઢ્યાં છે. સંશોધનના નિષ્કર્ષમાં આ તારણો સંક્ષેપમાં અહીં ફરીથી રજૂ કરીએ છીએ તો સંશોધનની ફળશ્રુતિનું એક સર્વશ્રાવ્ય ચિત્ર ઉપસાવી શકાશે.

૧. શ્રેણી ૧ થી ૫ ના વિદ્યાર્થીઓએ કુલ ૧,૬૭૩ નવા શબ્દો વાપર્યાં છે.
૨. શ્રેણીવાર વાપર શબ્દોની સંખ્યા અનુક્રમે ૪૩૪, ૨૩૬, ૫૫૬, ૪૦૮ અને ૩૩૭ છે.
૩. શહેર અને ગ્રામ વિસ્તારના વિદ્યાર્થીઓના શબ્દ - ભંડોળની દૃષ્ટિએ બિચારાએ તો શહેરના વિદ્યાર્થીઓએ ૬૫૮ શબ્દો અને ગામડાના વિદ્યાર્થીઓએ ૫૮૦ શબ્દો વાપર્યાં છે, જ્યારે બેઉના શબ્દભંડોળમાં ૪૩૫ સમાન શબ્દો છે.
૪. વ્યાકરણનાં પદો પ્રમાણે જો આ વાપર શબ્દોનું વિભાજન કરીએ તો તેમણે ૧,૪૧૨ નામ, ૩૩ સર્વનામ, ૧૮૪ વિશેષણ, ૨૨૯ ક્રિયાપદ, ૬૪ અવ્યય અને ૨૧ કુંદત વાપર્યાં છે.
૫. નાના વયજૂથના આ વિદ્યાર્થીઓના શબ્દભંડોળમાં પણ ૧૪૬ અરણી - ફારસી શબ્દો અને ૮૫ અંગ્રેજી શબ્દો જોવા મળે છે.
૬. વાચનમાળાના પાંચે પુસ્તકોમાંથી કુલ ચાલુ ૫૫,૨૮૧

શબ્દો મળ્યા. એમથી પ્રાપ્ત થયેલ ૨,૨૭૮ નવા વિવિધ શબ્દોની સરખામણી માં સંશોધન કારી મળેલ ૧,૬૭૩ શબ્દો ૩૦૫ જેટલા ઓછા છે. બેઉમાં વપરાયેલ સમાન શબ્દોની સંખ્યા માત્ર ૪૫૧ છે.

૭. કુલ વાપર શબ્દો^{નો} અભ્યાસ વારંવારિતની દ્રષ્ટિએ કરવાથી એવું માલૂમ પડે છે કે માત્ર ૧૮૫ શબ્દોનો ઉપયોગ જ ૧૧૧ થી ૮૮૦ વિદ્યાર્થીઓએ કર્યો છે. બાકીના શબ્દો માત્ર ૧ થી ૧૧૦ વિદ્યાર્થીઓએ વાપર્યા છે. એમાં પણ એક જ વિદ્યાર્થીએ એક જ વખત વાપરેલી શબ્દોની સંખ્યા ઘણી મોટી, અર્થાત્ ૩૮૧ શબ્દોની છે.

આ તારણો પરથી ગુજરાતી ભાષાશિક્ષણ અંગે જે પરિસ્થિતિ પ્રવર્તે છે તેને વિશે નીચે કરેલી ટીકા બાજબી લેખાયે:

૧. વિદ્યાર્થીઓના શબ્દભંડોળ અંગે કોઈ પૂર્વયોજિત યોજના હોય એવું જણાતું નથી. સંશોધન કારી તેમ જ વાચનમાળાના અભ્યાસ કારી શ્રેણીવાર નવા શબ્દોની જે સંખ્યા મળી છે, (જુઓ કોઠો ૧૨) તેમાં ઘણી મોટી વધધટ નજરે પડે છે, એમાં કશું ધોરણ જાળવાયું હોય એમ જણાતું નથી.

૨. વાચનમાળાની રચના પ્રમાણિત શબ્દચાહી મૂલક નથી. એમાં પણ કોઈ પૂર્વચિન્તિત યોજના ~~નથી~~ નજરે પડતી નથી.

૩. પ્રાથમિક થી માધ્યમિક શિક્ષણના કોઈપણ તબક્કે વિદ્યાર્થીના શબ્દભંડોળના બિકાસની કોઈપણ યોજના પહેલેથી વિચારાઈ હોય એમ લાગતું નથી.

જે ભાષા જીવનભર વિદ્યાર્થીની અભિવ્યક્તિનું અસરકારક સાધન બને એવી અપેક્ષા આપણે રાખી છે તેમાં વિદ્યાર્થી નવું જ્ઞાન, શક્તિ ને કૌશલ્યો ક્રમિક રીતે અને ઉત્તરોત્તર વધતી ગતિથી પ્રાપ્ત કરે એવી યોજના વ્યવસ્થાનો અભાવ એ આપણા પ્રથમ ભાષાના શિક્ષણમાં એક પાયાની ખોડ કહેવાય. પ્રસ્તુત સંશોધનકાર્યની જો કોઈ સૌથી ગંભીર ક્ષણશક્તિ હોય તો તે આ સંશોધકને મન કેળવણીકારો, ભાષાવિદો તથા શિક્ષકોનું આ ઉણપ પ્રત્યે ધ્યાન દોરવાની છે. જ્યાં સુધી આ ઉણપ દૂર ન થાય ત્યાં સુધી ગૂજરાતી ભાષાના શિક્ષણને હેતુલક્ષી ને ફળદાયી બનાવવાની આશા રાખી શકાય નહીં.

હવે શું - સૂચિત અનુકાર્ય :

આવી વિષમ પરિસ્થિતિમાંથી બહાર નીકળવાનો આપણે સજાગ, વ્યવસ્થિત ને મંડ્રક્રમ નિર્ધાર કરવો જોઈએ. વિશેષે કરીને જેમના હાથમાં ગૂજરાતની શિક્ષણ વ્યવસ્થાનું સ્વૃત્ત્વ છે તેમણે પ્રથમ ભાષાના શિક્ષણમાં નજરે પડતી ઉપરોક્ત પાયાની ખોડ દૂર કરવા શું થઈ શકે તેનો અનુભવી ને તજજ્ઞ શિક્ષકોના સહયોગથી તાકીદે ને ગંભીરપણે વિચાર કરવો જોઈએ.

આ સંશોધનમાંથી ઉપસ્થિત થતાં કેટલાંક સંશોધનાત્મક અનુકાર્યોનો વિચાર સંશોધકે કર્યો છે. તેની વિગત નીચે સંક્ષેપમાં આપી છે.

૧. જુદા જુદા વયકક્ષાના વિદ્યાર્થીઓ માટે પ્રમાણિત શબ્દચોટીઓ તૈયાર કરવી જોઈએ. આવી ચાહીઓ આ ગૂજરાતના વિસ્તારને અનુલક્ષીને તૈયાર થવી ધટે.

અા દિશામાં સંશોધકે થોડોક પ્રારંભ કર્યો છે.

વિદ્યાર્થીના શબ્દસંકોચના શિક્ષણને વ્યવસ્થિત બનાવવાના હેતુથી સંશોધન દ્વારા પ્રાપ્ત થયેલ ૧,૮૭૩ વાપર શબ્દોમાંથી વિદ્યાર્થીને પોતાના સક્રિય શબ્દસંકોચમાં સૌ પ્રથમ સમાવી લેવા જેવા ૧,૦૦૦ શબ્દોની યાદી સંશોધકે તૈયાર કરી છે. (જુઓ શબ્દયાદી - ૪) કઈ દિશામાં કામ કરવાની જરૂર છે તે આના પરથી સમજાશે. વધુ વ્યાપક નમૂનો લઈને આ યાદીને પ્રમાણિત કરવાની જરૂર છે. ત્યારપછી શ્રેણી ૫ થી ૭ ના અને શ્રેણી ૮ થી ૧૦ ના વિદ્યાર્થીઓના વાપર શબ્દોની પ્રમાણિત યાદી તૈયાર કરવા જોઈએ.

૨. વાપર શબ્દયાદીઓને આધારે પ્રાથમિક અને માધ્યમિક શાળાના પાઠ્યપુસ્તકોની નવેસરથી રચના થવી જોઈએ. આ કોઈ બે - પાંચ વ્યક્તિનું કામ નથી. એને માટે સુચોગ્ય નેશુલ્લ હેઠળ નિષ્ણાત અને દષ્ટિવંત શિક્ષકોની એક ઢુકડી ઊભી કરવી જોઈએ.

૩. ગૂજરાતી ભાષા બધા વિષયોના શિક્ષણનું માધ્યમ હોવાથી ઉપરોક્ત શબ્દયાદીઓમાં જુદે જુદે તબક્કે શીખવાતા વિજ્ઞાન, ભૂગોળ, ઇતિહાસ આદિ વિષયોના પારિભાષિક શબ્દોનો સમાવેશ કરવાની શબ્દપર્સદની કરતી વખતે કાળજી રાખવી જોઈએ.

૪. વિદ્યાર્થીની ભાષા-શક્તિ ખીલવવા માટે પાઠ્યપુસ્તકો ઉપર તિ વિશેષ વાચન માટે સાહિત્ય તૈયાર કરવું જોઈએ. આ સાહિત્ય તૈયાર કરવા માટે ઓળખ શબ્દોની પ્રમાણિત યાદીઓ પણ વચજૂથ અનુસાર તૈયાર કરવા જોઈએ.

૧૫

૫. ભાષાનાં બે અંગો તે શબ્દો અને વાક્યબંધો. શબ્દ ભંડોળનો વિચાર કરવાની સાથે સાથે જુદા જુદા શ્રેણીમાં ભણતર વિદ્યાર્થીઓ માટે - વિશેષે કરીને પહેલા ચાર શ્રેણીમાં ભણતા વિદ્યાર્થીઓ માટે ક્રમિક વાક્યબંધોની ચાદી તૈયાર કરી તેને પણ પ્રમાણિત કરવી જોઈએ. ગૂજરાતી ભાષા અંગે આ તદ્દન વણખેડાયેલું ક્ષેત્ર છે. પરંતુ જો ભાષાશિક્ષણની ઇમારત સુદેઠ પાયા પર રચવી હોય તો શબ્દભંડોળની જેમ વાક્યબંધોના ક્ષેત્રમાં પણ ક્રમશઃ સંશોધનકાર્ય હાથ ધરવું જોઈએ.

ઉપસંહાર:

મુખ્યત્વે સંશોધકે તો આ સંશોધન કાર્ય નિજાનંદ માટે જ હાથ ધર્યું હતું. પ્રસ્તુત સંશોધનના વિષયમાં એમને મૂળભૂત રસ હોવાથી સંશોધન કાર્ય કરતી કરતી જે અનુભવો એમને થયા તેથી એમની ભાષાશિક્ષણ વિશેની સૂઝ વધે એ દેખીતું છે. આવા શૈક્ષણિક સંશોધનોમાં એમની શ્રદ્ધા પણ વધુ સુદેઠ બની છે.

આનુષંગિક રીતે ઉપર અવારનવાર નિર્દેશ કર્યો છે તેમ પ્રસ્તુત સંશોધન શિક્ષકોને તેમ જ પાઠ્યપુસ્તકના સંપાદકોને પણ ઉપયોગી થાય એવો સંભવ છે. શબ્દભંડોળ વિકસાવવાના શિક્ષણનો કાર્યક્રમ તૈયાર કરવામાં અહીં આપેલી ચાદીઓ તથા શબ્દોનું કરેલું પૃથકકરણ અને વર્ગીકરણ શિક્ષકોને માર્ગસૂચક નીવડશે. સ્થાનિક સંયોગોને તથા વિદ્યાર્થીની સક્રિય સૂઝ ને અનુલક્ષીને તેઓ નવા નવા શબ્દોની પોતાની ચાદી પણ બનાવી શકશે. તેજસ્વી વિદ્યાર્થીઓના ભાષાવિકાસ માટે આમ કરવું ધણું આવશ્યક લાગે છે.

પાઠ્યપુસ્તકોના સંપાદકોને નવી દૃષ્ટિએ પોતાનું
સંપાદનકાર્ય ચોજવા અને પાર પાડવામાં આ સંશોધન અદ્યપિંશે
પણ જો ઉપયોગી શકે તો એ એની દૂરગામી પરિણામો
લાવવાની શક્યતા ધરાવતી એક મોટી સિદ્ધિ લેખાશે.

સંશોધક ગુજરાતી ભાષાશિક્ષણના પુનર્ગઠનની વિશાળ
-ભૂમિકા પરપોતાના નાનકડા સંશોધનને મૂકવાનું પસંદ કરે છે.
એ દૃષ્ટિએ જો પ્રસ્તુત સંશોધન ભાષાશિક્ષણની જે નવી ને ભવ્ય
ઉમારત ચણવાની છે તેના પાયાની એક ઈંટ બની રહે તો
સંશોધકને ગૂળ સંતોષ ને આનંદ થશે...